

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Arbor Vitæ Sive Vita Et Doctrina Christi

Ex Quatuor Evangeliiis In Meditationes Quotidianas Velvti Totidem Ramos
Distributa

Illsung, Jakob

Dilingæ, 1693

Meditatio CCCXCVIII. Christus Mortem suam palám prædicat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60727](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60727)

in Templo occupatum expellendis negotiatoribus, & docendis rudibus, & sanandis cæcis ac claudis, teste Matthæo 21. v. 14. nemo tamen ad cœnam invitavit. Hæc à Mundo gratitudo pro nostris laboribus expectanda est. Sic in solis verbis subsistit omnis acclamatio & plausus hominum: sic qui glorioso hominum comitatu urbem ingressus est, desertus ab omnibus, cum famelicis Discipulis egressus est, & Bethaniam reversus. Vide, quid sit laus, honor, amicitia humana; quàm vana & inutilia, quàm brevia sint omnia.

MEDITATIO CCCXCVIII

*Christus Mortem suam palam
predicit. Joau. 12.*

PUNCTUM I. *Venit hora, ut clarificetur Filius hominis. Amen, amen dico vobis: Nisi granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit; ipsum solum manet: si autem mortuum fuerit, multum fructum affert. Joan. 12. v. 24.* Cum Christus à populo Urbis Jerosolymitanæ propter resurrectionem Lazari quatruiduani è mortuis Resuscitatum publico applausu, & substratis Palmatum ramis exceptus esset, quando a sella vectus urbem ingredebatur; *Quidam etiam Gentiles ex his, qui ascenderant, ut adorarent in Die Festo, teste Joanne cap. cit. per Apostolum Philippum ad ipsum Christum adduci petierunt. Ille verò ostendens, tempus nunc advenisse, ut Gentibus manifestaretur, modò priùs Mortem iam sibi instantem subiisset, hujus necessitatem similitudine grani in terram seminati declaravit; quod nisi mor-*

riatur, sine fructu manet, mortuum autem multum fructum affert. Ex hac autem similitudine confirmat Christus, parem esse necessitatem moriendi cuiusvis homini, ut fructum Bonorum Operum afferat, vel fructum in Conversione Animarum faciat; qua ratione etiam Sanguis Martyrum Semen est Christianorum, ut isti Illorum Exemplo & Meritis vel multiplicentur, vel in Virtute crescant. Præter Mortem autem violentam, quam Christus & Martyres sustinuerunt, alia est voluntaria, omnibus communiter necessaria; de cuius necessitate & utilitate etiam intelligenda sunt Christi verba: *Nisi granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit, ipsum solum manet: si autem mortuum fuerit, multum fructum affert*, tum intra se in propria Anima, tum extra se in Animabus aliorum: ad utriusque enim generis fructus necessarium est, ut homo sit planè mortificatus, & se voluntariè privet illicito usu Animæ suæ, & omnium Potentiarum tam internarum, quàm externarum; quod genus mortis expressit Christus istis proximè subjunctis verbis. v. 25. *Qui amat Animam suam, perdet eam: & qui odit Animam suam in hoc Mundo, in Vitam Æternam custodit eam.* Odisse autem est, negare Animæ omnem usum, & Exercitium Vitæ, idque omne, ad quod contra DEI prohibitionem inclinatur. Et hoc est seipsum mortificare, seu privare Animâ.

PUNCT. II. *Si quis mihi ministrat, me sequatur: & ubi sum Ego, illic & Minister meus erit.* v. 26. Ut Christus Servos suos ad mortem prædictam alliceret, proposuit ipsis suam Mortem in Exemplum, & suam Cælestem Gloriam in Præmium. Vult enim, ut ipsum ubique sequantur, & ipsi configantur in Cru-

ce, & cum ipso regnent in Cælo. An non hoc est æquissimum, & in constantem praxin jam deductum à SS. Martyribus, & alijs Sanctis?

PUNCT. III. *Si quis mihi ministraverit, honorificabo eum Pater meus.* vers. eod. Novum hoc ad mortem promptè suscipiendam incitamentum est. Quia enim Minister, & Servus Christi jubetur sequi Christum, & mori sicut granum, cadens in terram, quod quasi per contemptum in agrum projicitur, occiditur, & terrâ occultatur: ideo pro morte, abiectione, latendi studio, & contemptu brevissimo in terra promittitur ipsi Honor non qualiscunque, sed tantum major, quantum major est, qui Sanctos suos glorificat. Quantus Honor igitur habetur à DEO Sanctis in Cælo, & quàm gloriosos eos etiam reddit apud homines in terra degentes?

MEDITATIO CCCXCIX.

De Ficu arefacta.

Matth. 21. v. 18. Marc. 11. v. 12.

PUNCTUM I. *Et alia die cum exiret à Bethania (& Jerosolymam) esuriit. Cumque vidisset à longè Ficum habentem folia, venit, si quid fortè inveniret in ea; & cum venisset ad eam, nihil invenit præter folia; non enim erat tempus fructuum. Et respondens dixit ei: Iam non amplius in æternum ex te fructum quisquam manducet. Et audiebant Discipuli ejus. Et veniunt Jerosolymam.* Marc. 11. v. 12. *Et arefacta est continuò Ficulnea.* Matth. 21. v. 19. id est, *arefacta* arefieri: unde rursus Marcus ait, v. 19. *Et cum venisset*